

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ Ο ΧΙΤΛΕΡ ΘΑ ΚΑΤΑΛΑΒΗ ΒΙΑΙΩΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΚΑΤΑΛΩΝ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΓΚΑΘ-
 ΔΡΥΩΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΟΝ ΚΡΟΜΠΡΙΤΣ. ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΡΗΓΝΥΤΑΙ ΤΗΝ 31^{ΗΝ} ΙΟΥΛΙΟΥ. Κυριακή 24 Ιουλίου 1932

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΑΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ, ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 57

ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΗΛΕΦ. 12-47 ΚΑΙ 12-89

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΥΡΚΟΣ

Από Σεπτεμβρίου
 ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘΜΟΣ 1

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1

Ο ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Άρθρον του κ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ἡ ἰσότης τῶν μέσων, ἡ εὐ-
 θύτης καὶ ἡ καλὴ πίστις, ἡ ὁ-
 ποία ὀφείλει νὰ διακρίνη τοὺς
 ἀνδιωτελεῖς ἀγῶνας τῶν Κομ-
 μάτων, τείνει, φοβοῦμαι, νὰ λη-
 σμονῆθῃ σήμερον ἀπὸ τοὺς κυ-
 βερνώντας, τοὺς φέροντας καὶ
 τὰς βαρύτερας ἀπέναντι τοῦ
 λαοῦ ὑποχρεώσεις. Ὡς νὰ μὴ
 ἤρκει ἡ κάρπωσις τῆς ἐξουσίας,
 ὡς ἤσκηθῃ αὕτη ἐπὶ ὁλόκλη-
 ρον τετραετίαν, ἐκρίθη ἐπάναγ-
 νες νὰ ἀνασημασιθῇ καταλ-
 λήλως ἡ κυβερνήσις διὰ νὰ
 προσλάβῃ, ὡς ἐλέχθη, ἐντὼν-
 ἄνω προεκλογικὸν χαρακτή-
 ρα καὶ νὰ μεταβληθῇ ὁλόκλη-
 ρος ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς, δη-
 μιούργημα τῶν ἰδρωτῶν τοῦ
 ἔθνους, εἰς ἐπιλογικὸν μαγεύ-
 ρειον τοῦ κρατοῦντος κόμμα-
 τος. Τὸ γεγονός τοῦτο μᾶς ἀ-
 ναγκάζει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι
 σφάλμα ὑπέθεσε τὸ ὅτι δὲν ἐ-
 δεσπίσθη ὡς συνταγματικὴ ἐ-
 πιταγὴ ἡ ἀρχὴ τῆς διενεργείας
 τῶν ἐκλογῶν ἀπὸ κυβερνήσιν ὑ-
 πηρεσιακὴν ἀπὸ ἀλλοτρίων κοι-
 ματικῶν ἐπιρροασμῶν καὶ πα-
 ρέχουσαν τὰς μεγαλύτερας δυ-
 νατάς ἐγγυήσεις ἀμεροληψίας
 πρὸς ἀνόθευτον τῆς λαϊκῆς θε-
 λήσεως ἐκδήλωσιν.

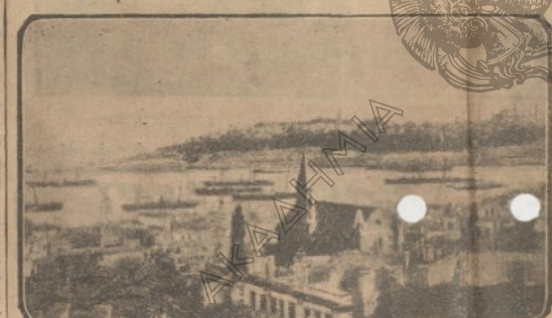
Ἐπιστεῦσαμεν εἰλικρινῶς ὅτι
 ὁ παλαιοκομματισμὸς εἶχεν ἀπὸ
 πολλοῦ παραδοῖσι τὸ πνεῦμα
 καὶ ἦτο πλέον ἀνίδυτος, καὶ
 διὰ τοῦτο, δεῖν ἐψηφίζετο τὸ
 Σύνταγμα κατ'αρχαῖαν ἢ οὐκ εἶ-
 ὅτι ἐπεβάλλετο ἡ διαχειρίσις

σιῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τύ-
 πον οἰκονομικῶν καὶ φόρων εἰς
 τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Κατηγο-
 ρία τόσον γελοία καὶ εὐτελής
 δὲν ἦτο δυνατόν, ὡς πᾶς τις
 ἐννοεῖ, νὰ τύχῃ ἀπαντήσεως.

Ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλος
 στιγμή θὰ ἐκτεθοῦν λεπτομε-
 ρέστερον αἱ οὐχὶ ἄγνωστοι ἀν-
 τίληψεις μᾶς ἐπὶ τοῦ δημοσίου
 χρέους. Ὁ ἀντίκτυπος τῆς χρεω-
 κοπίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἤχηθῃ ἡ
 Ἑλλάς, θὰ εἶναι ἀναμφιβόλως
 ἐπὶ πόλυν χρόνον αισθητὸς εἰς
 τὴν δημοσίαν καὶ τὴν ἰδιωτι-
 κὴν οἰκονομίαν. Καὶ δυστυχῶς
 τὴν θέσιν ἡμῶν σοβαρώτατα
 ἐπεδεινῶσεν ἡ μέχρι τοῦδε
 ἀτυχῆς τοῦ ζητήματος διαχει-
 ρίσις, τὴν ὁποίαν ἤλεγε νὰ συμ-
 πληρῶσῃ τὸ σύνθημα τὸ ρι-
 φρὲν τελευταίον πρὸς ἐσωτερι-
 κὴν, προδήλως, κατανάλωσιν
 ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἀποφύγωμεν
 τὰς οἰκονομίας, διὰ νὰ μὴ πλη-
 ρώσωμεν μεγαλύτερον εἰς τοὺς
 ὀμολογουμένους ποσοστὸν. Ἀλλὰ
 τὸ σύνθημα τοῦτο ἀκριβῶς θὰ
 καταστῆσιν ἀπέριτον, δυσχερε-
 στέραν τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος
 ἀπέναντι τῆς ξένης δημοσίας
 γνώμης, ἀξίας πάσης προσο-
 χῆς, χάριν τῆς πίστεως μᾶς,
 τῆς ὁποίας δὲν θὰ παύσωμεν
 καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἔχομεν
 ἀνάγκην καὶ ἀπέναντι τῶν δι-
 ενδοτῶν μᾶς, τοὺς ὁποίους, κά-
 θε συμπερόνον ἔχομεν νὰ πείσω-
 μεν περὶ τῆς εἰλικρινείας μᾶς,
 ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τοῦ ξενου-

Ἡ Πόλις Ἄλλοτε

Καλοκαιρινὰ ὄραμα. Ἄπὸ τῆς ἔφυρα τοῦ Κα-
 ράκιοι πρὸς τὰ Πριγκηπόνησα. Ἡ Χάλκη καὶ οἱ
 ποιηταὶ πού τὴν ἔψαλαν. Ἡ βυζαντινὴ ψυχὴ τῆς.

Δεν μᾶς κλέβει ἂν δὲν εἶναι πᾶσι ἡ
 «Κοινοταξιστικὴ» τῶν ἐθνικῶν μᾶς
 ἀνέμων : Γὰρ μᾶς μένει πάντα ἡ «Πο-
 λις» — ἡ γλυκειά, ἡ ἀκηρομένη πα-
 τριδα. Ἰσως νῦν καλλιτέρας εἶσι. Τὸ
 βυζαντινὸ σπέρμα πού τῆς φοροῦσαν
 πέντε αἰῶνων γενεῆς — τὸ πῆμα τῆς
 ἱστορικῆς πραγματικότητος — ἴσως νὰ
 τῆ βράσκει ἀντὶ νὰ τὴ στοιλῆσῃ.
 Γυνὴ τόσα ἀπὸ κάθε παρῆρα με-
 γάλῃς ἰδέας, θὰ μᾶς φανῇ ἀνόητα ὠ-
 ριότερα, λασίμη μέρα στὰ θάλαμη
 μόνῃς τῆς φεικῆς ὀμορφίας τῆς, πού
 τῆ χαρίζει γενναῖοδωρα σ' αἰῶνας γο-
 ρίς φυσικῆς διακρίσεως. Τόσο τὸ καλ-
 λίτερο λοιπὸν ! Ὅτι τῆ χαρίζωμε χωρὶς
 «προληψίαις» στὰ ταξείδια τῶν ἀναγι-
 ῶσων, πού θὰ ἐπιχειρήσωμε μὲ τὰ κα-
 ράβια τῶν πῆδων μᾶς — τὰ καράβια
 τὰ φορτωμένα ἀπὸ τοὺς θεσφαροὺς τῆς
 φαντασίας.
 Σερζιζόμενο τὸ δένδρον τῶν «προ-
 αἰώνων ἰδανικῶν» — πόσο πικρὸ σα-
 κισμὸ κρῆθον ἀλήθεια μερικεὶς λέξεις,
 κενεοτάριμα ἰδεῶν πού χάθησαν καὶ π-

ἀχτίδων σὲν πολέμια πατρίδια, χά-
 νεται σὲ λίγο μὲ τῆς πέτρινες δανδέ-
 λες τῶν βυζαντινῶν ταίων καὶ τῆς ρη-
 μαγμένες του πολεμιστοῦς.
 Ἄριστερὰ τὸ ἀπέσπαστο λιμῶν τῆς
 Πόλις ἀσφραῖσι σ' ὅλη τῆς δόξα.
 Βλέπουμε στέλους διόλητρος ἐμπορι-
 κῶν βασιλείων καὶ πλοίων ἱεραρχῶν
 ἀνθρωποβληθέντες ἐπὶ πρὸς σὸ ἀνοιγμα
 τοῦ σκοταίου τοῦ Βοσπόρου, πού ἐ-
 προβάλλει σὸ βᾶθος σὲν ὄραμα γή-
 ῶνα παραδείσιον πού ἐπεσφῆσιν κάθε πα-
 ρόλουσις φρονταίας τὰ μάγια.
 Ἡ Πόλις ἦταν τότε τὸ ἐξηλεκμένο ὀρ-
 μητήριον, καὶ κρατοῦσε σὲ χεῖρα τῆς
 ὀλων τῶν σιγνηνονομιῶν τὰ χεῖρα κλει-
 διά. Ἀπ' τὸ Βόσπορον πρὸς τὴ Ρωσ-
 σία. Ἀπ' τὸν Καϊτάρ-πασσὸς πρὸς τὴ
 Βαγδάτη. Ἀπ' τὴν Προποντίδα πρὸς
 ὅλη τὴ Μεσογειακὴ λεκάνη. Εἶναι ἡ
 χρυσὴ ἐσοχὴ τῆς ἀκμῆς τῆς καὶ ἀπάνω
 ἀπ' τὸ ἐξολλίωμα τῶσιν ὀμορφίας ἡ
 ἐμπορικὴ ἔδραση δίνει τὸ χεῖρ τῆς
 πρὸς τὴν Ἀσία. Καὶ πέρα ἀπ' τὰ δια-
 σωμένα βουγά τῆς Τσαλλιτζῆς ἀόρατη,

Ἄναμνήσεις
 καὶ εἰκόνες
 Τῆς κ.
 Σοφίας Σπανοῦδῃ
 (Ἐκλεκτῆς συνεργάτιδος
 τοῦ «Ἐλευθέρου Λαοῦ»)

ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ
 ΘΥΕΛΛΩΔΕΙΣ ΣΤΙΓΜΑΙ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΤΑΧΥΓΡΑΦΗΜΕΙΟΝ

Table with shipping schedules for various routes including Athens, Thessaloniki, and other regional ports. Columns include destination, ship name, and departure times.

Αεροπορικώς

Αεροπορικώς - Διά Σκόπια, Βελιγράδιον, Ιουδαπέστην, Βιέννην, Βερολίνον. Έταίρα «ΝΤΟ-Ι-ΤΣΕ ΔΟΥΦΤΑΝΣΑ»

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Κυριακή 21 Ιουλίου Αεροπορικώς - Διά Σκόπια, Βελιγράδιον, Βουδαπέστην, Βιέννην, Πράγαν, Νυρεμβέργην, Στρασβούργον, Παρισίους και Λονδίνον 11 μ. μ. «ΣΙΔ-ΝΑ» Διά Βουλγαρίαν Ρουμανίαν, Πολωνίαν 11 μ. μ. «ΛΟΤ». Διά Λευσοόν (Κόνου) Παλαισίον, Ίρακ, Ηερσίον, Βρετανίαν 11 μ. μ. «ΑΙΡ-ΡΟΥΑ-Ι-Σ». Διά Πάρος, Βοηθόνιον 8.35 μ. μ. «ΑΕΡΟ-ΕΣΠΕΡΕΣΟ». Διά Ρόδον 8.35 μ. μ. «Α-Ι-ΡΟΥΑ-Ι-Σ».

Σιδηροδρομικώς - Διά Εδράβην, Αμερικίν 11.55 π. μ., Εδράβην, Ιουγκίαν, Αλβανίαν 11 μ. μ. Αίγυπτον 8.35 μ. μ., Αθήνας, Πειραιά, Π. Ελλάδα 8.50 μ. μ. και 11 μ. μ. Μακεδονίαν εν γένει, Θράκην 11 μ. μ., Χαλκιδικήν 9 π. μ. Ανατολικήν Μανιερίαν 12 π. μ.

Ναυτικά συγκοινωνία

ΑΚΤΟΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & Ε.

«ΑΔΜΠΕΡΤΑ» Αεσίον Δευτέραν 1 μ. μ. Βόλον, Αθήνας, Χαλκίδα, Πειραιά, Πάρος, Σάρον, Κέρκυραν. «ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣΑ» Δευτέραν 25 τριήμερον 6.30 π. μ. Αθήνας, Καβάλα, Ιεράκη, Μόλυρον, Πλαγιά, Γαλαξιδίον, Μοιλιγγίον, Χίον, Πειραιά και κίονες Πελοποννήσου μέχρι Κατακόλου.

ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η στήλη αυτή αφιερώνεται εις την Κοινήν Γνώμην. Παρόντα, καταγγελία, άπορία του Λαού και κάθε άδύνατον πολιτικού, κάθε άπορον που διέφυγε την προσοχήν των άμορδίων και πρέπει να διορθωθή, κάθε διαμαρτυρία και υπόδειξις διαύλων και άτόμων παραπονημένων θα εύρισκη έδω φιλόξενη προστασία. Λόγω πληθώρας ύλης θ' άρχισωμεν μόνον από του αύριανού φύλλον την δημοσίευσιν των άνοικτών έπιστολών, τας όποιας έλάβωμεν και από την ύλην μαζικήν από τας επαρχίας επί τήν άναγγελίαν τής εκδόσεως του «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΑΟΥ».

Έπ' ευκαιρίαν σπεύδωμεν να ευχαριστήσωμεν θερμά διά τας εύχάς των και τά καλά λόγια των όλων του γνωστούς μας και άγνωστους, προσωπικούς, έπιστολογράφους, μα:

Ο ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΑΓΩΓΟΥ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος) έπίπεδον του πολιτικού μας. Η μάχη των οίκονομικών δεν ήμπορεί βεβαίως να βυθισθή εις τας άσρκιας μας βέδους αυτοκτονίας. Και εις τούτο άκρίβως έγκείται ό εκ τής διαίτηρίας κίνδυνος, τον όποιον ώφειλε καλώ να άναμετρήση ή κυβέρνησις, πριν ή παραδόχη τή τιμαλφέστερα των συμφερόντων μας εις την άπόλυτον του ζένου διαίτησιν διώκονταν. Τά παρεόχη δέ, ώς έθλομεν άποδείξει εν καιρώ, όχι συνενεστή τής ρήτρας περι ύποχρεωτικής διαίτησις, μη ίσχυούσης, έν προκειμένω, άλλ. οικειοθελώς.

Έγινε λόγος, εις έν εκ των τελευταίων φύλλον κυβερνητικής έφημερίδος τής πρωτεύουσής, περι τής ανάγκης, προς διαμορφώσιν ενιαίας τών Κομμουνιστικων πολιτικώ, διά την ροήματιν του δημοσιου χρέους. Η ανάγκη εινε άναμφορήτητος. Η ένότης του έθνους έπιβάλλεται, προκειμένου να διαχωρίσωμ τούτο την καλήν του πίστιν και την προθυμίαν του να φανή όσον τόν δυνατόν συνεπέστερον εις τάς ύποχρεώσεις.

Φευγαλέα 38!...

Ήσκηπτοιο με βαθμούς... θροισιάς 38 υπέρ τού μηδέν, κ. Κοινοβούλιο! Πολύ ένδιαφέροντα περίπτωσις... Αλλά ποιός φταίει για τού κακό αυτό; Ο καλός ήλιος ή πληροφοροφόρη έσι έπάνω στην δυστυχισμένη αυτή γη δεν άφαιμασαν όλα τα κλοκόνθη—του χρησιμοποιουν κατά σύμπτωσιν και ως κεφαλή εις τούς συναγρούτους. Και βάλδην να τή άφαιμασθή.

Άς μην τόν παρεξηγήσω, λοιπόν, και ές μήν παρανομήσω. Η ήλιο-θεοκρατία μας άφαιμασθή. Αυτό τό βεβαίο και ένας απούδατος μακαρίτης, ό Σενίνας. Αλλά ό άνδρωτοι ειπε έχάριστο! Και, έν υποδοχάν να ποιά λάβουν τόν «Ηλιον, θά τόν έκριναν μέλας σ' ένα πηγάδι. Όποτε θ' άναλάμβανε τόν φωτισμόν τού σφαιρον, ή... Ηλεκτρική Έταιρία Θεσσαλονίκης. Μή μεδιάξω, σίς παραλάω... Πολύ περισσότερο από την κατάστασιν αυτήν πρέπει να είμεθα εύχαριστήμενοι όσοι επέταξαν πρόωρον και άδύον άποφασίσει τής κορυφής μας και ύστερα από χιλιάς δύο δοκιμαίας και δοκιμασίας εις πειραματισμούς πολυάστατους άπελευθερώματε να επιτόχημε την άναβάστασιν τής. Αντιμετώπιζω μελαγχολικά μέσα εις τό κώπο-περον τόν φυλλοροούσαν φθινόπωρον ήπνον τού κρηπίον μουπόσον κορυφών θά ήτο άν ήτο χροερότερον!—και εύχομαι και προσεύχομαι να ίδωμεν ήλιους φλογερότερους και ηερπολικούς που να μην άφήσουν ίχνος τριχοφύλας και να κλαμώσιν τάς άνοχους κεφαλάς μερικόν γορλάκων που ήχουν τήσιν ώραϊαν κόμην», και τόσας αισθηματικώς έντυπικώς...

Ο ΚΟΝΑΥΛΟΦΟΡΟΣ

‘Αν μ’ άκούτε

ΠΙΣΤΕΥΤΕ ΟΤΙ... Πολύ με συνεπίησος ή άδελφολογία τής Δευθόνουσος του... Κλειούρου Λαού να τού παρήκω από τής στήλης αυτής την καθημερινήν συζήτησιν μου έν είδει μικρών συμβολών προς τας νεαράς δημοφιλους μου για κάθε άπορία τής ζωής τόν για κάθε έρωτηματικό που τή τή κρατεί άνακοινούσιν. Η γυναίκα σήμερα έχει τόσες πολλές καυτερότερες φρονιές, άνάλαβε τάς εις εδόντες, τόσους νέους όλοους, ώστε να δικαιολογούσιν σις τίς άτις οι διατακτικότητες αυτές και ή άμφιβολία. Δεν εινε πιά ή Σειρήν τής σεμμαντικής έποχής, ούτε ή Σειρήν, άλλ' ούτε ή χθεσινή ηούκλα, τής όποιας άμφιβετηότο και αυτή ή άνδρωτική ύποτακτικότης. Είναι ό παραγών τής κοινωνικής ζωής που πάει να κατακτηση την Ισοκαλίαν προς την άνδρωτικήν θέσιν.

Ήτο, λοιπόν φρεσικόν μιά καινούργια έφημερίδα, με κάποια άνοχτη και εύρηστη άποστολή, να διαδύση ένα μέγος τού χώρου της και για τή σημερινήν γυναίκα, για τή άσχηλές της, τούς πόθους της, τή άνωχηλές της και τή ζωή της, για τή φιλοδοξία της και τή ιδανική της, για τά τόσον πολλαπλοισμύνα σήμερα καθήκοντά της. Από τό παραδοχάκι αυτό, που θά κληρονομήσει η γυναίκα, τήν...

Ευθυμίες και ο Κόσμος

Ο ΚΑΛΟΤΙΣΜΟΣ

Η σύγχρονη γυναίκα περιποιείται με μεγάλη έπιμέλειά τό πρόσωπό της

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

‘Αν έδετε κανείς τό ερώτημα σε κορίτσια Παρθενολογίου: Ποιός έχει τό παρακάτω χριστάκι; Αύτοκοινοχρίστιαν ήρωισμόν γενναίοτητα περσοχρίστιαν φιλοδοξίαν άνοχην

δάδινε άλλος τήν άπάντησιν: «Οι άρχιστοι Στρατιώται». Σήμερα: «Η μουτέρα γυναίκα».

Η γυναίκα πού θέλει να είναι ώραία, δεν φοβάται ούτε την φωτιά, ούτε τόν νερό, άσμη και τό ακονισμένο σάβυρο, άλλ' ούτε και τόν μαρτυρότατο όδωρο. Όλόκληρος ή σεμμαντική φιλολογία άδερπετε ν' άλληθ. Μπορεί ένα σεμμαντικό κορίτσι να αισθανθή ένδιαφέρον για τήν ημερολογίαν σελίδα, μελαγχολική, συνολοκλήσει μαρτυρολογία; Έγινε άσμη ίδεών τού άρωματισμού, και τής άνεμερολογίας τής ώρα πού σπάζει τήν τριαντά προσέχοντα...

Ευθυμη ζωή ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

‘Ο συμβίος, νέπος αγαθού νοικοκυράνου, ή συμβία γλυκειά νταρνίνα, από κείνες που γίνονται ήρωίδες στα άιμακρά άράμια του άστυνομικού δελτίου και δύο μουσούβελια ό τρυφεροί βλαστοί των. Είχαν σιβαχθεί μαζί μ' ένα σωρό άλλους εκδρομείς στο μικροσκοπικό πλοώμενο, που τάς τους έφερε από τό Μπαχός Τοιφλίκ στην πόλι και πήραν θέσις στο σανιδένιο καλαπέδι τής πρώτης. Ένώ τό σκάφος πελαγοδρομούσε έξαπολύτως στη βραδινή θροισία τό μικρό άσθημα τού καπνού του, ό συμβίος έμειλάσε προς τό άπειρον, εύθυμώμενος για τά ώραία γκολαδάκια που είχε φράει παρά θήν' άλλος, ή συμβία έγκλωπία τόν δικλανό συνεβήθη τής και οι δύο βλαστοί σουλάτουν δ' ένας έκ δεξιών και ό άλλος έκ εσωνιών στας άγκυλάς τού γεννήτορος. Αίφνης κούρτα σημάδηναι και τό σκάφος άρρισε να χορηγήθ.

Οι δύο βλαστοί έξυπνησαν, νιασώσθησαν παρακοιάρικα κ' άρχισαν να έ-ξασπολύουν εις ρουκέτες. Η συμβία έφρόνησε μιά κοβάλλα από μικρά προλάμια αήρη, εις ένα δε δυνατό προλάμια τού σκάφους, άποκόλλασα την Ισοροπία τής βάρθης στας άγκυλάς του γέιτονος συνε τζιβάτου. Αυτό συνέβη πλεστικός καθ' όλον τόν πλοών, ένά ό συμβίος ήσυχώλετο με τήν περιτοχίση των παιδιών.

Όταν κάποτε τό σκάφος έλάτρωσε στην εξέδρα και ή οικισμένη κούρτα στήν επσευό έδόρσος, ό συμβίος ηύφρονηθ ήτοι παρά τήν άσχην τού κούμματος διάσσεσε τήν οικισμένησιν του... έσπρωκίσηται. Και πού να ήθεσε ό άνοχητής δε τήν είχε χάσει άνεπισπερκεται. Μόσα στή φούνη τής αποβίβασης τού τρυφερόν τον ήμισυ είχε δώσει: κ' άλλος τό πρώτο ραντεβού, με τόν ναναγοισήση γείτο...

ΙΒΑΝ ΧΟ

ΜΙΑ ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΑΙΡΕΤΙΑ

Στό Βελιγράδι προ όλγων ημερών έγινε μια πρωτότυπος άσπερνια. Ουή-λοποιον τού Έθνομικού Θεάτρον, τόν όποιον καθυστέρουσαν τούς μουθούς, άπεφασίσαν να έπιβληθόν στην διεύθυνση κατά τόν έξής περιεγρο χρόνο! Παρουσιάζοσαν στη σκηνή όπως ά-πακούσαν οι όλοιοι τους άνοχων να σωματά τζυς, χωρίς όμως να βγάλουν φωνήν. Έτσι ή διεύθυνσις άναγκάσθη να απεύχη κατά τό διάλεμμα να τούς μετρήση προκαταβολή.

Ραδιόφωνον

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ:

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 21 Ιουλίου (Έλληνική βερσιβ όρα) ΒΙΕΝΝΗ - ώρα 22 - 40 «Φεμμανο-πούς φιδίλ» ήθροζοφία: 23,45 έσπερη συνουσία. ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ - 21.45 κωμο-...

ΟΙ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

ΤΟΥΜΠΑ

Τούμπα! Τό παιό γραφικό σφύρηνη μύθημα βορών και έστιών. Τό παιό περιεγρο από τά έξωτικά και διακό-βρεκτα εκείνα άνθη, που ξεριθώσαν στις όχθες τού θολού και σκληρού ξερολοχου. Τό παιό ένδιαφέρον από τά άνθη αυτά, πού στην έγκαλοσταθεία... τών έλληνικών πεπρωμένων, όνοματίων προσρηγικού στυλισμοίου.

Γύρω όμως από τό άνακτορμα αυτό σπυτίον, τραγώλην, καλυβίον, τσαρό-κων, μια υπερίστη έντασις άνθρώπινου μοχού, άνθρώπινής προσπαθείας. Τα πέντε χιλιάδες σπυτικά 'Ανιο και Κάτω Τούμπας πού μοιάζουν με τρυπατήρια γιαννάκια πού τρέχουν να μπουν για προσκλητήριο, ξεχειλλώνουν από ζωή και νοικοκυρωσύνη. Τα άθλια αυτά κοτάκια πού υπερχερόθησαν να χροσιμεύσουν για κατοικίες άνθρώπων, οι πρόσφορες τής Τούμπας προσπαθήσαν να τά κήσουν προμητικώς κατοικίες. Στόλισαν τό έσωτερικό τους, με ότι στολίδι μπόρσαν να κωρβιλάσσουν στον ξεροζωμό, σκαρώσαν απ' έξω μια αλίτσια και τό σχετικό παρακαλίμα, φύτεψαν έδώ μια άκκία, έκει έναν ήλιο, άλλου μια άμφιβάλλα ένν άπορηκό, ό τι όηποτε, και τό δάμα έπινε! Τά μικρά άγρια τσαρό-κων και τά άθλια κοτάκια έγιναν ζω-τανά κάρ-ποστάλ των σπυτίων τών σπυτίων και τάσσαν. Μινιατόρες τών σπυτίων έκείνων πού κάποτε είδαν, με βορρωκίμενα μάτια, να γίνονται μέσα σε φλόγες και καπνούς...

Ός έκει πού φθάνει τό γεμάτο τού θόλου πρόσφωμα, καλέ! Από κεί όμας και πέρα! Έγκατάλειψη, μηδ-ερια, άδαιορογία! Τά δένδρα όψωνον τά κλαρύ τους σε ίκονια γιατί δι-φύον. Και οι κάτοικοι τό ίδιο. Δι-φύον μ' α'ιούτο. Νερό δεν ύδαρξει. 'Υγάθρον μόνον βρούσε, πού προσ-βλήθησαν από πονότατον και διακρυ-ροσύν. Τούς εύλογημένους κροισούς πού ξεπερνάν από την κούνοια και ξεριθώσαν άνθρώπους, ζώα, φυτά, όν τούς είδαν, ούτε στον ύπνο τους, ό κάτοικοι τής Τούμπας. Βλέπουν μό-νον σπαγονόμετα πού δίνον τό νερό σ'από-στάλα σόν νάτιαν ροδίσταμα. Κι από μιά ώρα την ημέρα παρα-καλό...

Έντεθεν άναλαμβάνεται κανείς τή γίνεται στις βροσες. Γενέθ, γυναίκες κορίτσια συνουσιόταται κατέ με πα-τό σε και οι τελενέθες άροδιόταται εις μακράν παραδείση. Πλην δεν έχου, όλοι την τύχη να γέμισουν. Οι περ-σοστραφά τά γυρίσαν άδειάον, διότι τό νερό κούρτα άπορροχούσε...

Μιάς παιδείων και δεν μάς άφή-νον να προσφάσωμεν νερού, μάς πα-ρασκευάται μια νοικοκυρωσύνη ή Ισο-λική Αλλά, πού στή σκιά τής ή βού-σιν σπατάλησε τά άδάσους της.

Άσ' τό Θεό να τβροσύνει... Άσ' τό άνακοινού κροισού «Ανα Τούμπας» τού Πανετίθ Πανετίθ, που φωνάζει εκ Τσακάλη, ένας γερο-πύ τον, κλαμώτα. Όνοματίων Κω-σταντίνος Νίνας και εινε όλόκληρος κούβη παραλόγος: